

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010295
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3515010295.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, PhD., v trestnej veci obžalovaného G. F., trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 05. októbra 2016 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : G. F., X.. XX.XX.XXXX Y. V., trvale bytom P. Č.. XXX, nezamestnaný, stíhaný na slobode,

je vinný, že

dňa 19.11.2014 v čase približne o 21.30 hod. v obci Hrachovište pri drevenej lávke na začiatku obce smerom od obce Vaďovce udrel silnou intenzitou mal. E.. D.., X.. XX.XX.XXXX, rukou zovretou v päšť do oblasti hlavy - tváre, pravej strany spodnej sánky, čím mu spôsobil zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre bez známkov otrasu mozgu, bez príznakov vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu dolnej čeľuste vpravo v oblasti 4. až 5. zubu s posunom kostných úlomkov, čo si vyžiadalo celkovú dobu liečenia s pracovnou neschopnosťou a s obmedzením v bežnom spôsobe života po dobu do 6 týždňov,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal uvedený čin na chránenej osobe - dieťaťi,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l,

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 1 a § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť:

- poškodenému E. D., X.. XX.XX.XXXX Y. H., V. L. P. Č.. XXX, škodu vo výške 1.153,60 Eur,
- poškodenej G.Á. D., X.. XX.XX.XXXX Y. H., V. L. P. Č.. XXX, škodu vo výške 146,40 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 21.08.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd“) pod sp. zn. Pv931/14/3304 obžalobu na obvineného G. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vychádzajúc z obsahu spisu vydal samosudca trestný rozkaz, č.k. 2T/100/2015-115 zo dňa 09.10.2015, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu trest.

Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor.

Na žiadosť obvineného ustanovil súd podľa § 40 ods. 2 Trestného poriadku opatrením, č.k. 2T/100/2015-136 zo dňa 04.02.2016, obvinenému obhajcu z dôvodu nedostatku prostriedkov na úhradu trov obhajoby.

V dňoch 18.03.2016, 15.06.2016, 21.07.2016, 05.10.2016 vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného G. F., poškodeného E. D., poškodenej G. D., svedka A. P., R. H. V., čítaním znaleckého posudku H.. H. J., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Z výsluchu obžalovaného G. F., ktorý na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku, vyplynulo, že k spáchaniu skutku sa priznal len čiastočne. Úvodom svojej prezentácie na hlavnom pojednávaní obžalovaný zdôraznil, že poškodený E. D. neustále dlhodobo útočil slovné vulgárne na obžalovaného a na priateľku obžalovaného. Úder, ktorým obžalovaný napadol poškodeného, bol obranným reflexom na bezprostredne hroziaci úder poškodeného. Chcel iba odvrátiť útok poškodeného. Svoje konanie a jeho následky obžalovaný na hlavnom pojednávaní oľutoval. Z odpovedí obžalovaného na doplňujúce otázky vyplynulo, že obžalovaný v inkriminovaný deň bol s A. P. v krčme, kde si boli kúpiť cigarety. Cestou späť obžalovaný už z väčšej diaľky počul poškodeného, ktorý išiel s H. P., ako pokrikoval vulgárne najskôr na adresu frajerky obžalovaného, potom aj na samotného obžalovaného. Keď sa cesty obžalovaného a poškodeného, ktorí išli oproti sebe, mali stretnúť a poškodený bol už od obžalovaného vzdialený asi na 2 až 3 metre, poškodený urobil pohyb, ako keby chcel rukou udrieť obžalovaného do tváre. Obžalovaný situáciu vyhodnotil tak, že je potrebné a dôvodné sa brániť a preto v rámci obrannej reakcie udrel poškodeného, ktorý po údere padol na zem. Obžalovaný poškodenej udrel ľavou rukou do spodnej časti tváre. Išlo o jeden úder. Obžalovaný v čase incidentu nebol pod vplyvom alkoholu. Ani poškodený sa mu nejavil byť pod vplyvom alkoholu, skôr bol podľa neho pod vplyvom drog. Obžalovaný si nevie predstaviť, ako inak by v tom momente zareagoval. Išlo o reflex. Poškodený sa na neho zahnal tak, že sa proti nemu rozbehol rukou, avšak obžalovaný sa tomuto úderu uhol. Obžalovaný asi pol roka navštevoval kurz thajského boxu.

Z výpovede poškodeného E. D. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že potom, ako bol s H. V.F. v krčme v Hrachovišti na kofole, pri návrate odtiaľ, keď sa nachádzal pri lávke, podišiel k nemu obžalovaný a z ničoho nič ho udrel päsťou ľavej ruky do tváre, v časti sánky. Následkom úderu obžalovaného spadol poškodený na zem. Chvíľu ležal na zemi, potom mu pomohol vstať H.Ú. V.. Pred úderom poškodený obžalovanému nič nehovoril. Poškodeného následne zobrali na Myjavu do nemocnice, odtiaľ ho poslali

do Bratislavy, kde mu sánku zdrátovali. Sánka ho ešte aj teraz niekedy bolí. Poškodený na hlavnom pojednávaní sa vyhýbavo vyjadril k svojim prípadným provokáciám obžalovaného a uviedol, že nevie, či jeho komunikácia cez sociálne siete mohla byť motívom útoku obžalovaného. Žiadne iné útoky ani predtým ani potom od obžalovaného poškodený už nezaznamenal.

Z výsluchu poškodenej G. D. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pri skutku nebola a vie o ňom iba z rozprávania svojho syna E. D.. Ako zákonný zástupca poškodeného E. D., v čase prípravného konania ešte maloletého, si

v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1.300,- Eur, z toho 1.153,60 Eur z titulu vyčísleného bolestného na podklade znaleckého posudku, vo zvyšku z titulu náhrady nákladov za lieky a náhrady cestovného na vyšetrovania.

Z výpovede svedka A. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v čase, kedy sa skutok mal stať, bol spolu s obžalovaným. Ako išli z krčmy v Hrachovišti, poškodený E. D. najskôr začal smerom k obžalovanému vykrikovať vulgarizmy na adresu jeho frajerky ako aj jeho samotného. Poškodený sa zahnal na obžalovaného, chytil obžalovaného pod krk, obžalovaný sa mu však vytrhol a sám následne udrel poškodeného.

Nakoľko sa svedok na hlavnom pojednávaní odchytil od svojej skoršej výpovede, bola prečítaná zo zápisnice časť jeho výpovede z prípravného konania, v ktorej okrem iného uviedol: „V čase, ako sa nachádzal E. D. oproti G. F., začal E. D. s rukami „drgať“ do G., pričom do neho drgol asi 2 - 3 krát, čo znamená, že do G. rukami zovretými v päšť buchol do jeho hrude, silou ho ale neudieral, pričom D. opäť vykrikoval vulgárne slová na G. frajerku. G. to nahnevalo a zareagoval takým spôsobom, že pravou rukou zovretou v päšť udrel E. D. do oblasti sánky, načo sa D. skrčil, myslím tým, že ako padal na zem, oprel sa o ruku.“

K výzve na vysvetlenie rozporov medzi svojimi jednotlivými výpoveďami svedok uviedol, že poškodený do obžalovaného dobiedzal, v podstate každý deň „a skončilo to až vtedy, keď sa G. zahnal a práskol mu jednu.“ Podľa svedka poškodený mal byť dávno zavretý v base, lebo je to obyčajný feťák, ktorý nepatrí do spoločnosti.

Z výpovede svedka H. V. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný udrel poškodeného na základe toho, že poškodený sa cez Facebook vyhrážal priateľke obžalovaného. V deň, kedy sa skutok mal stať, svedok išiel s poškodeným z krčmy, keď na lávke oproti idúci obžalovaný, ktorý išiel s A. P., zaútočil na poškodeného. K úderu obžalovaného smerom na poškodeného došlo zrazu a bez toho, aby v tom okamihu sa snažil poškodený na obžalovaného akokoľvek útočiť. V čase bezprostredne predchádzajúcom úderu obžalovaného neadresoval poškodený obžalovanému žiadne vulgarizmy. Na doplnenie a vysvetlenie okolností incidentu svedok uviedol, že bol od obžalovaného informovaný už predtým, že obžalovaný chce poškodenému „dať facku“ za účelom, aby poškodený konečne dal pokoj frajerke obžalovaného. Svedok obžalovanému vtedy povedal: „Pôjdeme zo šenku. Keď mu chceš dať facku, môžeš mu dať facku.“ Obžalovaný teda vopred vedel od svedka, že v uvedený deň a na uvedenom mieste na lávke v Hrachovišti sa bude poškodený nachádzať a súčasne svedok H. V. vopred od obžalovaného vedel, čo má obžalovaný záujem si s poškodeným vybaviť. Podľa svedka si však poškodený úder od obžalovaného určite zaslúžil, nakoľko bol vtedy „naozaj taký hajzel, robil blbosti.“

Zo znaleckého posudku H. H. J., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, vyplynulo, že poškodený dňa 19.11.2014 pri incidente s obžalovaným utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre bez známok otrasu mozgu a bez príznakov vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu dolnej čeľuste vpravo v oblasti 4. až 5. zubu s posunom kostných úlomkov. Z medicínskeho hľadiska išlo o zranenie ľahké. Zranenie vzniklo priamym mechanizmom - priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde vznikli známky zranenia. Násilie smerovalo proti poškodenému spredu z pravej strany z pohľadu poškodeného. Vedené bolo na oblasť hlavy - tváre a dolnej čeľuste vpravo. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku zranenia bola prevažne silná, na stupnici od 1 do 5 by sa dala označiť číslom 4. Predmet, ktorý zranenie

spôsobil, bol tvrdý a tupý, mohla ním byť ruka útočníka zovretá v päšť. Zranenie bolo možné spôsobiť jedným úderom. Nedošlo ani k priamemu ohrozeniu ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Zranenie spôsobilo krátku dobu trvajúcu poruchu zdravia. Celková doba liečenia zranenia je približne 4 - 6 týždňov. Poškodený bol pre zranenie

obmedzený v bežnom spôsobe života. Obmedzenie spočívalo jednak v bolesti, ako aj v nemožnosti otvárania úst z dôvodu medzičeľustnej fixácie. Tým tiež došlo k obmedzeniu pri prijímaní a spracúvaní

potravy v dutine ústnej. Potrebný bol príjem tekutej, resp. riedkej kašovitej stravy, čo mohlo viesť aj k prechodnému váhovému úbytku. Poškodený počas liečby nebol odkázaný na starostlivosť inej osoby. Základné životné úkony mohol vykonávať síce obmedzene, avšak samostatne bez pomoci inej osoby. Zlomenina viedla k posunu kostných úlomkov. Doporučenú repozíciu a fixáciu poškodený opakovane odmietol. Zlomenia sa preto hojila s posunom kostných úlomkov a môže zanechať trvalé najmä kozmetické následky v zmysle asymetrie tváre. Pokiaľ by bola vykonaná včasná repozícia, bol by predpoklad, že zranenie poškodeného nezanechá trvalé funkčné ani kozmetické následky. Znalec zranenie poškodeného bodovo ohodnotil na 70 bodov, čo pri hodnote bodu 16,48 Eur činí celkom 1.153,60 Eur.

Z odpisu z Registra trestov vyplynulo, že obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho skutku nebol odsúdený za trestný čin. Z úradnej činnosti súdu vyplynulo, že potom, ako bol obžalovanému doručený trestný rozkaz vo veci sp. zn. 2T/100/2015, sa dopustil konania naplňajúceho znaky úmyselného trestného činu, za čo bol už aj právoplatne odsúdený vo veci sp. zn. 1T/106/2016 (rozsudok na podklade schválenej dohody o vine a treste).

Z Registra priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti opakovane priestupkovo riešený, najmä za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Dňa 22.10.2013 sa dopustil verbálneho napadnutia, kedy počas hádky povedal K. F., že je buzerant a cez syna mu odkázal, že si zistí, kde bývajú a všetkých ich príde dorezať a pozabíjať. Vec bola vybavená pokarhaním. Dňa 08.04.2014 pred strednou školou fyzicky napadol iného tak, že do neho začal sácať, pričom mu nadával do kokotov koktavých a následne ho viackrát udrel päšťami do oblasti tváre a hlavy a spôsobil mu zranenie, ktoré bolo jednorazovo ošetrené. Vec bola vybavená blokovou pokutou vo výške 30,- Eur. Dňa 29.06.2015 na lesnej ceste medzi obcami Hrachovište a Višňové fyzicky napadol mladistvého tak, že ho kopol do kolena. Vec bola vybavená blokovou pokutou vo výške 10,- Eur. Dňa 15.10.2013 v šatni strednej školy odcudzil z voľne odložených nohavíc inej osoby 15,- Eur v hotovosti, v dôsledku čoho mu bola uložená blokovaná pokuta vo výške 20,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. K priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu sa obžalovaný vyjadril tak, že vždy išlo o provokácie a útoky ostatných, na ktoré on iba reagoval.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Na základe vykonaneho dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok za preukázanú riadne a v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Obžalovaného usvedčuje najmä výpoveď poškodeného, ktorá je podporená výpoveďou svedka H. V.. Naopak výpoveď obžalovaného, pokiaľ ide o priebeh skutkového deja, ostáva osamotená. Svedok A. P., ktorý mal verziu obžalovaného podporiť, popísal priebeh skutkového deja inak ako obžalovaný, okrem toho sa tento svedok sám dostal na hlavnom pojednávaní do rozporu s tým, čo o veci uviedol v prípravnom konaní. Podľa obžalovaného poškodený sa obžalovaného chystal napadnúť a preto ho v rámci sebaobrany obžalovaný odrel, aby spacificoval útok poškodeného ešte predtým, ako by mohlo dôjsť ku kontaktu medzi rukou poškodeného ako útočníka a telom obžalovaného ako obeť. Podľa obžalovaného sa teda poškodenému nepodarilo ho udrieť, t.j. nedošlo medzi nimi ku kontaktu, majúcu základ v útočnej iniciatíve poškodeného. Svedok A. P. v prípravnom konaní o priebehu incidentu pri látke v Hrachovišti uviedol, že na mieste činu začal poškodený s rukami „drgať“ do obžalovaného, pričom do neho drgol asi 2 - 3 krát, t.j. rukami zovretými v päšť buchol do hrude obžalovaného. Obžalovaného to nahnevalo a zareagoval tak, že pravou rukou zovretou v päšť udrel poškodeného. Podľa svedka teda došlo k telesnému kontaktu medzi poškodeným a obžalovaným z dôvodu útoku (aj keď slabej intenzity) poškodeného. Svedok A. P. následne na hlavnom pojednávaní poskytol ďalšiu verziu priebehu skutku, keď uviedol, že poškodený sa potom, ako na mieste činu vykrikoval vulgarizmy na adresu obžalovaného a jeho frajerky, zahnal na obžalovaného, chytil obžalovaného pod krk, obžalovaný sa mu však vytrhol a sám vzápätí udrel poškodeného. Je teda evidentné, že hoci svedok A. P. mal záujem pomôcť obžalovanému pri jeho obhajobe, zabudli si zrejme obaja predtým zosúladiť to, ako majú vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom. Naopak popis skutku vo verzii poskytnutej poškodeným sa javí byť uveriteľnejší, nakoľko je podporený výpoveďou svedka H. V., ktorý o hlavných parametroch skutkového deja vypovedal zhodne s poškodeným, pričom prípadná

koordinácia výpovedí medzi poškodeným a týmto svedkom nie je pravdepodobná pre dlhodobú izoláciu svedka H. V. väzbou z dôvodu ním spáchanej trestnej činnosti až do času realizácie jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Výpoveď poškodeného a svedka H. V. je napokon nepriamo podporená aj záznamami o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa obžalovaný mal v rokoch 2013 až 2015 dopustiť. Tieto vypovedajú o tom, že obžalovaný je prchkej povahy, náchylný riešiť konfliktné situácie primárne verbálnym alebo fyzickým útokom, nemá rešpekt k právnemu poriadku, ani morálnym zásadám, na ktorých je vybudovaná spoločnosť. Súd teda dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako bol formulovaný v obžalobe, a svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty dvoch úmyselných trestných činov, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana zdravia tretích osôb, ochrana verejného poriadku a pokojného občianskeho spolunažívania.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchaťela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchaťela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchaťel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchaťel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Pri úvahách o druhu a výmere trestu, ktorý by spĺňal nielen kritérium zákonnosti, ale aj atribúty primeranosti a spravodlivosti, dospel súd k záveru, že oproti stavu, kedy bolo o veci rozhodované trestným rozkazom, nedošlo k takému vývoju dôkaznej situácie, ktorá by spôsobila miernejšie nazeranie na protiprávneho konanie obžalovaného a jeho následok. Skôr naopak. Obžalovaný potom, ako mu bol doručený trestný rozkaz v prejednávanej veci, sa dopustil konania, ktoré medzitým rezultovalo právoplatným odsúdením za úmyselný trestný čin (viď konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/106/2016). Inak povedané, prebiehajúce trestné konanie nespustilo u neho žiadnu sebakontrolu ani sebaobmedzenie v tom smere, aby sa vyhýbal trestnej činnosti a bral vážne následky svojich voľnočasových aktivít, aspoň do času, kým o jeho trestnej veci bude právoplatne rozhodnuté. Obžalovaný akoby nevyrušovaný prebiehajúcim trestným konaním miesto voľby vedenia riadneho života si vybral nový adrenalínový zážitok - dotyk so zatiaľ ním neatakovaným záujmom chráneným Trestným zákonom v podobe drogového trestného činu. Za tejto situácie súd nemal dôvod, hoci od spáchania skutku uplynul dlhší čas, sankcionovať protiprávne konanie obžalovaného miernejšie, prípadne voľbou alternatívneho trestu. Preto súd obžalovanému uložil podľa § 41 ods. 1 a § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad naj jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 2 roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe škodu spôsobenú jeho protiprávnym konaním. Takto uložený trest považuje súd za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchaťela spoločnosťou.

V čase prípravného konania si zákonná zástupkyňa poškodeného G. D. uplatnila riadne a včas nárok na náhradu škody vo výške 1.300,- Eur. Tento nárok považoval súd za preukázaný čo do právneho dôvodu ako aj uplatnenej výšky, preto obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku

uložil povinnosť nahradiť túto škodu. Vychádzajúc zo skutočnosti, že v čase rozhodovania o vine a treste bol už poškodený plnoletý, čím z hmotnoprávneho hľadiska vstúpil ipso iure do dispozície nároku vzťahujúceho sa k jeho osobe (bodové ohodnotenie zranenia vyčíslené znalcom), uložil súd obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. D. relatívny ekvivalent zranení vo výške 1.153,60 Eur, pričom za inkasanta povinnosti obžalovaného nahradiť zvyšok uplatneného nároku vo výške 146,40 Eur určil matku poškodeného, ktorá vynaložila náklady a výdavky, tvoriace materiálny základ zvyšku uplatneného nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.